

Minneord

OSS IMELLOM

Den varme og stolte ektemannen, familiefaren, farfaren, vennen, musikeren, kollegaen og legen Ole-Kristen Zweidorff er gått bort så altfor tidlig. Han døde fredfullt med sine aller nærmeste rundt seg på Rikshospitalet tirsdag 30. august 2011, bare 57 år gammel. Han hadde vært syk lenge, men det var først de siste årene at dette var åpenbart for dem som ville se. Ole ble lege i 1981 og spesialist i allmennmedisin i 1990. Han etterlater seg viktige menneskelige fotavtrykk: engasjement, nærvær, ekthet, raushet og ærlighet. Han har hatt stor innflytelse på dem han hadde kontakt med og har vært en menneskelig og faglig inspirasjonskilde.

Etter turnustjeneste i Arendal og på Nærbø arbeidet Ole i flere år som allmennlege i Hå og i Sola. Som allmennlege var han blant annet engasjert i praksiskonsulentordningen fra den startet opp ved sykehuset. Han var hele

tiden opptatt av å bedre samarbeidet og samhandlingen mellom primær- og spesialisthelsetjenesten.

Ole arbeidet også ved øre-nese-hals-avdelingen samt ved medisinsk avdeling ved daværende Sentralsykehuset i Rogaland i perioden 1989 – 1990. Hans engasjement for en sømløs helsetjeneste ble videreført da han i 2002 igjen startet ved medisinsk avdeling ved sykehuset. Hans innsats for å bedre rutiner og retningslinjer, spesielt ved innleggelser, ble lagt merke til. Han var kunnskapsrik, engasjert og nytenkende og bevarte et allmennmedisinsk perspektiv på sykehusets kompliserte organisering. Dessuten viste han en egen evne til å se praktiske løsninger på tvers av avdelinger og fagområder. Han var på mange måter langt foran samhandlingsreformen og hadde en sentral rolle i oppbyggingen og driften av den nye mottaks- og observasjonsavdelingen (MOBA) ved Stavanger universitetssjukehus.

Etter hvert fikk han erfaring med selv å være pasient og så svakheter i helsetjenesten tydeligere enn mange andre. Oles evne til å forholde seg til situasjonen som den var har for oss som har stått rundt ham, vært imponerende og til inspirasjon. Han forsto alvoret i sykdommen, men ble aldri selvopptatt. Han brukte sine egne erfaringer som pasient i arbeidet for å gjøre helsetjenesten bedre. Helt til det siste var han engasjert i arbeidet på sykehuset. Hvis det var fysisk vanskelig for ham å være på jobb, bidro han via elektroniske kanaler.

Musikken var viktig i Oles liv. I 1970-årene spilte han i bergensgruppen Hole in the Wall. Han var en del av Rita og Frank Eriksens musikalske produksjoner og hadde viktige oppgaver sammen med Anita Skorgan, Marianne Antonsen og Bjørn Kallevig, blant andre. Han opptrådte ofte med Harbour Band her i Stavanger og spilte fiolin, mandolin og gitar på et profesjonelt nivå. Han gledet ofte kolleger og venner med sin uttrykksfulle sangstemme.

Ole etterlater seg kona Brit, barna Kristian og Lena samt barnebarnet Ole. Våre tanker er først og fremst hos dem.

På vegne av kolleger og venner ved sykehuset og i allmennlegegruppen i Stavanger-regionen

Publisert: 18. oktober 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.1021

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 22. mars 2026.